

Et reflektert lavterskeltilbud

I stedet for å vektlegge det ene perspektivet i lavterskeltilbud er det bredden i psykologenes utdannelse som sikrer at tilbudet blir faglig godt.

TEKST

Espen Odden

PUBLISERT 5. september 2009

DEBATT: LAVTERSKEL

Per Are Løkke mener i juliutgaven at psykoanalysen er et viktig korrektiv til lavterskeltilbudenes tendens til instrumentalitet. Espen Odden setter her spørsmålstegn ved denne fremstillingen.

Løkke uttrykker i sitt fagessay i juliutgaven av Tidsskriftet en bekymring for det han ser som urovekkende tendenser i psykisk helsevern for barn. Ikke minst er han bekymret for tenkningen knyttet til kommunale lavterskeltilbud og tilbudets vektlegging av standardiserte behandlingsmåter, som han mener ikke tar hensyn til barnets historie og dets sammensatte og unike natur. Som et alternativ til denne tenkningen vektlegger Løkke et psykoanalytisk perspektiv.

Psykologer får gjennom studier og arbeid kjennskap til ulike perspektiver på et teoretisk og praktisk nivå. Å praktisere som psykolog i et kommunalt lavterskeltilbud innebærer å anvende denne kunnskapen innenfor mer eller mindre klarlagte rammer. Jeg mener som Løkke at et mekanisk og endimensjonalt syn på barnet og mennesket ikke hører hjemme i et kommunalt lavterskeltilbud (eller andre steder for den saks skyld). Mitt inntrykk er imidlertid at psykologer flest anvender en rekke perspektiver.

Perspektivene tar høyde for fortid, nåtid og fremtid, inkludert intrapsykiske prosesser – og dette skjer også i kommunale lavterskeltilbud. Således blir Løkkes ensidige vektlegging av et psykoanalytisk perspektiv i førstelinjen overflødig dersom en ikke anser det som kun en av flere mulige innfallsvinkler. Psykologene velger aktivt mellom de metodene og perspektivene de anser som hensiktsmessige, men uten at dette går på bekostning av å se det unike barnet. Kanskje snarere tvert imot. For kanskje nettopp det å velge mellom ulike metoder hjelper en med å se det unike i barnet. Og når Løkke videre påpeker at ett symptom kan ha ulike årsaker, og at like årsaker kan gi ulike symptomer, overser han at dette like naturlig hører hjemme i andre teoretiske perspektiver som i det psykodynamiske/ psykoanalytiske.

«Kanskje nettopp det å velge mellom ulike metoder hjelper en med å se det unike i barnet. En faglig oppdatert psykolog velger sine innfallsvinkler med omhu»

En faglig oppdatert psykolog velger sine innfallsvinkler med omhu. Det er derfor viktig at det i kommunale lavterskeltilbud legges til rette for at psykologene selv får vurdere hensiktsmessige innfallsvinkler i sitt arbeid. For det er rammene rundt yrkesutøvelsen som potensielt setter grenser for hvordan psykologen kan praktisere, ikke nødvendigvis psykologens kunnskap, evner og vilje til å se barnet i sin helhet.

espen.odden@gmail.com

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 9, 2009, side

TEKST

Espen Odden, psykologspesialist